

Jeg mener hermed, at vi med hensyn til det fremadrettede arbejde kan sige, at vi har fulgt nøje op på de gode råd, den vejledning, som Folketinget har givet regeringen på baggrund af den meget tragiske ulykke.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Justitsministeren anlagde den vinkel på det, at udgangspunktet, når man skulle snakke forlængelsesfrister, skulle være strafferammen, og det er jo selvfølgelig et udmærket udgangspunkt, men det, som er det interessante i denne her sag, er jo, og det er fuldstændig uforståeligt for almindelige mennesker, at strafferammen, lige så snart vi er ude på søen, er mindre end i alle andre tilfælde.

Hvis vi f.eks. tager straffelovens § 252, står der:

»Med hæfte eller med fængsel indtil 4 år straffes den, der for vindings skyld, af grov kådhed eller på lignende hensynsløs måde måder volder nærliggende fare for nogens liv eller førlighed.«

Det er vel ret beset, hvad der skete på »Scandinavian Star«. I land har man en strafferamme på fire år, men lige så snart man er ude på søen, så er der ikke en strafferamme på 4 år. Den er blevet sat op efter ulykken og kommet op på 2 år, dvs. halv pris, hvis bare det, man laver, foregår ude på søen.

Og bl.a. derfor er det selvfølgelig vigtigt også at kigge på forældelsesfristerne. Ministeren siger, at der ikke er grund til at forlænge forældelsesfristerne, fordi tingene jo hurtigt kan oplyses; men det er der jo ikke noget der tyder på. Foreløbig er der jo gået 7 år, og vi får stadig væk nye oplysninger frem, bl.a. fordi meget tyder på, at de mennesker, der kunne oplyse noget, ikke ønsker at oplyse noget, fordi de er stråmænd. Og derfor kan vi jo have situationer, hvor sandheden bliver skjult i ganske lang tid, fordi folk for vindings skyld undlader at oplyse sandheden.

Og så synes jeg altså også lige, det skal tilføjes, når ministeren siger, at tingene hurtigt kan oplyses: Hvis nu der kommer nye oplysninger frem, som gør, at politiet synes, det var hensigtsmæssigt at snakke med Ole B. Hansen, hvordan er så de aktuelle muligheder for det?

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Til erhvervsministeren kan jeg sige, at jeg kender selvfølgelig godt de ting, der er ved at ske, og SF har bakket op om dem hele vejen, når det drejer sig om sikkerhed og alt det dér.

Jeg kan så ikke lade være med at tilføje, at det er da rigtigt, men der er da også nogle ting, der går i den gale retning. Man kan tage Scandlines, som gud hjælpe mig har en minister som eneaktionær. Cat-Link er en del af Scandlines. Den katamaranfærge, der for nylig sejlede en fiskerbåd ned, er hjemskrevet i Singapore; det er helt uhørt. Scandlines har færger, der sejler under Bahamasflag mellem Gedser og Rostock. Det er helt uhørt, at statens selskaber, selv om de er omdannet til aktieselskaber, kan gøre den slags ting for at omgå reglerne.

Nogle plader, der var om bord i »Scandinavian Star«, er nu forbudt med baggrund i, at de udvikler røggasser. Men Scandlines har en færge, der sejler mellem Dragør og Limhamn, som har de dér plader, og fordi man ikke vil bygge den om for en 10-15 mio. kr., så sejler den under svensk flag.

Så det er rigtigt, at der sker nogle ting, men Scandlines er de værste banditter til at omgå de love, der er, for det, der er gennemgående to steder, er Bahamasflag, bekvemmelighedsflag. Det er jo det, man gemmer sig under, når man ikke har rent mel i posen.

Jeg ville også godt have sagt noget til justitsministeren, men det må jeg så vente med til senere, kan jeg se på formanden.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg forstod, at hr. Søren Søndergaard gerne ville vide, hvor en af de personer, der blev dømt ved Højesteret, nemlig Ole B. Hansen, befinder sig.

Ole B. Hansen er, så vidt det er oplyst for mig, bosiddende i Spanien og har ikke afsonet den idømte straf. Justitsministeriet har den 7. januar 1997 i medfør af den europæiske konvention af 13. december 1967 om udlevering af lovovertrædere anmodet de spanske myndigheder om, at Ole B. Hansen udleveres til straffuldbrydelse i Danmark. Justitsministeriet har samtidig subsidært anmodet de spanske myndigheder om at overtage fuldbyrdelsen af den idømte straf, jf. herved den europæiske konvention af 28. maj 1970 om straffedommes internationale retsvirkninger.

Den subsidiaire påstand skal ses i lyset af, at det af art. 2 i konventionen om udlevering af